

Szerkesztőség:

Rimaszombat, Kossuth Lajos-
utca 37. szám Ide intézendő
a lap szellemi részét érdeklő
minden közlemény és levelezés

Hélytelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre . . . 8 korona.
Fél évre . . . 4 korona.
Negyedévre . . . 2 korona.

GÖMÖR-KISHONT

VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER: CSÜTÖRTÖKÖN.**Felelős szerkesztő: DR. TERHES SÁMUEL.****Kiadó-hivatal:**

Rimaszombat, Deák Ferenc-
u 8 sz. a. a könyvkereskedésben
— Ide intézendők a kiadó hiva-
talt illető előfizetés, hirdet-
mény, nyilttér és egyéb felszó-
lalások.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábos petítor tér-
fogata . . . . . 12 fillér.
Többzori hirdetésnél árked-
vezmény.

Nyilttér:

Egy sor . . . . . 40 fillér

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legezélszerűbben posta-utalvány útján eszközölhető. — **Hirdetést csak a kiadóhivatal vesz fel.**

A jövő.

A mi jövőnk: a mi ifjuságunk.

Anyák imádsága, apák büszkesége.

Lelkünkben szállt lélek. — Vérünkben ser-
kent vér.

Mindennapi gondunk. Örömünk. Bánatunk.
Édes reménységünk!

A legdrágább nemzeti kincs, melyet a roz-
dától óvni, szennytól oltalmazni, tolvajtól védeni:
szent kötelesség.

Lobogó tűz, felkelő nap, mely világít, ha a
tudatlanság köde nem borong előtte; melegít,
ha a tiszta erkölcs és a hazaszeretet szénjével
van telítve: érlel, ha . . . . .; termékenyít,
ha . . . . .

És ez már mind csupa „ha“, mind csak
feltételes mondat.

Pedig e szócskán fordul meg a mondat ér-
telme, pedig e feltételektől függ a mi jövőnk!

S vajjon ki az, a kinek e feltételeket elő-
 kell készítenie, meg kell adnia?

Megmondtuk már sokszor, megirtuk száz-
szor is: szülő, társadalom és az iskola.

Mind a három együtt és külön-külön min-
denik felelős a jövőért: csendes alkonyatunk —,
nyugodt pihenésünk és szép álmainkért.

Hogy az a magyar drága-kő tündöklőn ra-
gyogjon: hogy az a felkelő nap, az a lobogó
tűz a tudás fényével, a tiszta erkölcs és a ma-
gyar haza szeretetének melegével árássa el haj-
lékainkat, hegyeinket és rónainkat: e hármás
tényezőnek: a jelennek, azaz édes mindnyájunk-
nak szent kötelességünk, hogy e követ folyvást
és gondosan esiszoljuk; hogy arra a lobogó
tűzre ne nedves, ne korhadt, hanem mindenkor
ép, egészséges hasábokat rakjunk!

*

E gondolatokat az előttünk fekvő statisztikai

kimutatás és a hozzá csatolt jelentés váltotta ki
belőlünk.

A statisztika a rimaszombati egy. prot. fő-
gimnázium ifjuságának előhaladásáról és személyi
viszonyairól szól a folyó iskolai év letűnt első
(I.) időszakában. A jelentésben Loysch Ödön, a
főgimnázium lelkes, ifjú igazgatója számol be a
választmányának, mint az iskola felettes hatóság-
ának az első évharmad gazdag eseményeiről.
Az ő szíveségéből jutottunk hozzá.

Ugy e statisztika, valamint az igazgatói je-
lentésnek reá vonatkozó része mindnyájunkat
közélről érdekel, s éppen ezért közöljük is belőle
a következőket:

Rendes tanulóul beiratkozott	389.
Ezek közül értesítőt kapott, tehát osztályoztatott	387.
A rendes tanulók közt illetőségre nézve:	
Helybeli	122 vagyis 31.68%.
Gömörmegyei	110 vagyis 28.28%.
Más megyebeli	156 vagyis 40.10%.
Más állambeli	1.

Előhaladásra:

Minden tárgyból jeles	13 vagyis 3.35%.
Minden tárgyból jó	45 vagyis 11.61%.
Minden tárgyból elégséges	152 vagyis 39.28%.
Egy tárgyból elégtelen	77 vagyis 19.88%.
Két tárgyból elégtelen	52 vagyis 13.43%.
Több tárgyból elégtelen	48 vagyis 12.40%.
Nem bukott	210.
Bukott	177, vagyis 45.71%.

„Az eredmény, melyet ez a statisztikai ki-
mutatás feltűntet, valóban szomorú, de valami
magyarázatát ezen megdöbbentő eredménytelen-
ségnek mégis lehet adni. Az okok részint a tanu-
lók nagy számában és az előirt tanmenetben
keresendők, részint oly körülményekhez fűződnek,
melyekkel a tanári karnak megküzdnie nem lehet.

Az egyik ilyen ok a *társadalomban* rejlik.
Az ipar és kereskedelem pangása, a földmívelés
nagy terhei és csekély jövedelme, mint minden-
denütt, ugy nálunk is azt eredményezik, hogy
tömegesen tódulnak a tudományos pályára, min-

den rátermettség és előkészület, minden komoly-
ság és tudásvágy nélkül. A tanári testület csak-
nem tehetetlenül áll ezzel az áramlattal szemben.
Hiába mondjuk a szegény földmivelőnek vagy
iparosnak, hogy ne pazarolja két keze keserves
munkájával összekuporgatott filléreit tanulásra,
tudományos pályára legtöbb esetben nem alkal-
mas fiára: a szellemi proletariátust ritkán akarja
valaki megérteni. Pedig a bukottak legnagyobb
része azokból kerül ki, a kiknek szülei az isko-
láztatás nagy költségeit alig győzik.

De talán a szegényebb sorsu tanulók egy
része nem is azért látogatja a gimnáziumot, hogy
a tudományos pályára lépjen? És itt nagy baj
másodsorban (az, hogy *helyben nincs a gimnáziumon kívül semmi más olyan iskola*, a mely
azokat a tanulókat, a kik a gimnáziumot elvé-
gezni nem akarják, de talán zsenge koruk vagy
gyenge testalkatuk, talán általános képzettségök
szinviszonalának emelése végett egy-két esztendő
más pályára lépésök előtt mégis iskolában sze-
retnének tölteni — gimnáziumunktól elvonná.
Egy *polgári fiúiskola* létezése, mely a gimnáziumunkba nem való tanulók egy részét magába
fogadná, lényegesen javítana helyzetünkön. Ak-
kor nem történhetnék meg, hogy a III. osztály
tanulóinak 62%-a, a II. osztályának 64%-a meg-
bukik, nem történnek meg, hogy a második osz-
tály valamennyi ismétlője ismét megbukik. Gim-
náziumunknak ezen megrohanása ellen csak ugy
védekezhetünk, ha kérésselhetetlen szigorral kise-
lejtezzük az ide nem valókat! A múlt évi első
osztály 57 tanulójaiból pl. csak 34 került hoz-
zánk a második osztályba, a többi vagy belátta,
hogy tudományos pályára alkalmatlan, vagy más
helyre ment. De még így sem érünk elégt, mert
a *bukottak, vagy távozottak helyére mások, ide-
genek jönnek*, jórészt gyöngye bizonyítvánnyal; és
a munka, melyet iskolánk niveaujának, az ifju-
ság értelmi színviszonalának emelésére fordítottunk,
végeredményében sisíphusi munka. Ez idén pl.
53 új fiú iratkozott be iskolánkba, a kik közül
42 vagy elbukott, vagy gyenge és csak 11 állta
meg helyét. És ezek közül is 7 a VII. és VIII.
osztályra esik, a hova helyszüke miatt csak na-
gyon mérsékelt számban és csak jó bizonyítvá-

TÁRCZA.

HORVÁTH JÁNOS.

Van a törökök szent könyvében az Alkoránban, a
többi bölcs dolgok közt, egy igen szép mese.

Igy szól a mese:

Elt egyszer egy ember Kis-Ázsiában. Nagyon sze-
gény ember volt, nem vala neki sem háza, sem földje,
sem drágaságai. A többi emberek megvetették őt, mert
abban az időben Kis-Ázsiában megvetették a szegény
embert. És ez a szegény ember elkezdett dolgozni, mert
ha házat, földet és drágaságokat nem is adott neki a
gondviselés, de két erős karja, munkakedve, vasszorgalma
mégis volt nékie.

Telt, mult az idő, a szegény ember csak dolgozott
szorgalmasan és mire megöregedett már nem volt sze-
gény ember.

Volt háza, földje, sok drágasága, ő volt a leg-
gazdagabb ember Kis-Ázsiában. De ő még akkor is min-
dig dolgozott.

Az emberek megfeddették, hogy minek dolgozik
az, a ki már ilyen gazdag, de ő csak mosolygott az
emberek együgyűségén és tovább dolgozott.

Történt pedig egyszer, hogy kimerült a sok dolo-
gban és elnyomta az álom. — Álmat látott. Megjelent
előtte a nagy próféta és így szólt hozzá:

— Te ember, te hívségesen elvégezted kötelessé-
gedet, sokat dolgoztál, mondd meg mit kívánsz érte
jutalmul.

— Óh örök fényességű próféta, nem érdelek én
azért jutalmat, elég boldogságot szerzett nekem maga a
munka, de ha mégis adni akarsz nekem valamit, add

azt óh Uram, hogy csak addig éljek, a míg dolgozni
bírok.

Es a kívánsága meg lett hallgatva. Mikor már
nem bírt dolgozni, mikor már kiesett az ásó elyengült
kezeiből, Allah elküldte hozzá az ő angyalát, a ki szár-
nyával meglegyintette az öreg embert, ugy hogy meghala.

Halála után ismét csak megfeddették vala őt az
emberek.

— Hát érdemes volt azért annyit dolgozni, fáradni,
hogy meghaljon mielőtt élvezte volna munkája gyümölcsét.

De a halottnak boldog mosoly játszalozott az ajka
körüli, mintha még akkor is az emberek együgyűségét
nevette volna . . . . .

A mese beteljesedett. Itt élt köztünk egy ember,
a ki dolgozott, egész életében csak dolgozott, a kinek
egyedüli boldogsága volt a munka. Dolgozott és imád-
kozott. Imáját meghallgatta az ő Ura Istene, mert mi-
kor már nem tudott annyi sokat dolgozni, mikor munka
nélkül talán már szomorú lett volna neki az élet, ma-
gához szólítottatta az ő hűséges szolgáját.

A munkakedv, a vasakarat és az Isten szeretete,
ezek voltak jellemének alkatrészei.

A mit feltett magában, azt ki is vitte. Szándékától
nem tántorította el semmi. A mit kimondott, azt meg
is tartotta. Mások segítsége nélkül, a maga önjerejéből
küzdötte fel magát azon polezra, a hol mindnyájunknak
szeretetét és tiszteletét kiérdemelte.

Ilyen ember volt Horváth János. Vajha sokan len-
nének ilyenek.

Nagyságos és méltóságos uraim, ne sajnáljanak ki-
zarándokolni ahhoz a trissen bantolt sírhoz. Le a kalap-
pal az előtt a sír előtt, mert a fagyos göröngyök alatt
ott nyugszik a munka bajnoka! Ha egy-egy könyvesep-
tolakodik a szemökbbe, ne törüljék le, engedjenek neki
szabad folyást. Egyik könyvesep után jön a másik és a
ki ott fekszik megérdemli, hogy megsirassuk! T.

Naplótöredék.

Motto: „Óh sors csak egyet ne
teremtettél volna — érző szí-
vet! Milyen boldog volna
minden ember — milyen
boldog lennék én is!“

A falevelek hullása, a virágok hervadása óta nem
irtam semmit. És most is — a mint itt ülök a kis szo-
bamban — és elnézem a kandallóban sístergő tüzet, az
utezán tánczó fehér kis hópolyheket, azzal a tudattal
veszem kezembe a tollat, hogy ismét írok — életemben
— utoljára.

Még mielőtt újra kizöldülnek a fák, még mielőtt
ujból nyílik a virág és felderül a komor, zord idő; én
már akkor elmentem messze-messze, hat lábnyira a
fekete föld alá . . . . .

Én meghalok anélkül, hogy éltem volna — engem
elfelejtenek anélkül, hogy valaki valamikor fájoan gon-
dolna vissza rám. . . . .

. . . Hideg sírban lesz nyughelyem — és én mind-
erre gondolva, nem tudom sajnálni az életet — és nem
tudom félni a halált.

Nem tudom megérteni, minek is az élet, ha az bár
ígér — de nem nyújt semmi szépet, semmi jót! Nem
tudom miért gyászos a halál — mikor a földben már
ugy sincs semmi bánat, semmi gyász!

Azt fogják mondani: „itt hagyott mindent!“ En
édes Istenem, mi is az a „minden“, mit annyira kellene
fájlalnom.

„Megtört szülőket, szerető rokonokat, sok jó bará-
tot“ fogja mondani a pap! Nagy vagyont, fényes éksze-
reket, szellemes udvarlókat — ennyit fognak mondani az
asszonyok! — Itt hagyott bennünket, a kik őt annyira
szerettük, itt hagyott mindent, a fényes mulatságokat, a
sikerült estélyeket, a sok csecse-becsét, fogják mondani

nyokkal rendelkező tanulókat vettünk fel. A 42 bukott idegen lerovásával statisztikánk is sokkal kedvezőbb számarányokat tüntetne fel, mert a 45 %-nyi bukás 34 %-ra redukálnánk; a második osztályban nem 29 fiu bukott volna 45 közül, hanem az idegenek és ismétlők levonásával csak 19; százalékban kifejezve: a 64 % helyett 42 %; a III. osztályban 48 fiu közül bukott volna 30 helyett 21, vagyis 62 % helyett 43 % és így tovább. Hogy mily arányokat ölt iskolánk az az előzölése idegenek által, azt érdekesen megvilágítja az idei felső osztályok következő statisztikája: A mai VIII. osztály 50 tanulója között csak 13 olyan van, akik az első osztálytól kezdve mindvégig a mi gimnáziumunknak növendékei; a többi 37 mind idegenből jött, még pedig legnagyobb részét az V., vagy a VII. osztályba. A VII. osztály 43 tanulója közt 25 az idegen, a VI. oszt. 51 tanulója közt 24 idegen van. Tagadhatatlan, hogy az idegenek közül is többen becsülettel megállják helyüket, de a túlnyomó többség mégis a gyenge tanulók számát szaporítja. Mert jó tanuló fontos ok nélkül nem is szívesen változtatja helyét, míg ellenben a gyöngéket az egyik helyről a másikra csalogatja az a remény, hogy másutt talán jobban boldogulnak. Már most, hogy vállaljon felelősséget a tanár az olyan tanulóért, a kiket nem ismer, a kikkel akkor találkozik először, a kiknek előképzettségük hiányos, a kiket másutt talán kegyelemből bocsátottak át s azért, mert megígérték, hogy többre iskolába nem járnak?! A felsőbb osztályokban a tanulók nagy száma, a tanítás anyagának terjedelme és az idő rövidsége miatt a tanár nem szentelhet sok időt a szükséges előismeretek átismétlésére és mivelhogy a tanulók nagy részét nem is igen ismeri, még csak a kellő útbaigazítást sem adhatja meg nekik arra nézve, hogy mily irányban bővítsék ki ismereteiket.

És a vándorlás áramlatával szemben szintén tehetetlenül állunk, mert fontos ok nélkül nem utasíthatjuk vissza az idegen jelentkezőket.

Sokat lehetne még felhozni a statisztikai adatok szomorú eredményének megmagyarázására; okokat, amelyek részben a szülők és a tanulók mellett is szólnak.

De nem akarom a tek. Igazgató-választmány türelmét oly sokáig igénybe venni. Azért kérem, méltóztassanak a statisztikai kimutatást az eddigiek alapján is tudomásul venni.

Az igazgató-választmány a jelentést tudomásul vette, mert látta, mert tudja, hogy ez az iskola mindent elkövet arra nézve, hogy magasabb nemzeti, egyházi és kulturális hivatását híven betöltse; hogy a gondjaira bizott ifjúságot: a mi jövőnk, a mi gazdagságunkat szigorúan, de szeretettel csiszolgtatja, ápolgatja, hogy fénye minél szebb, lángja minél tüzesebb legyen!

Mi pedig azért hoztuk a nyilvánosság elé e formában és tartalomban egyaránt gazdag jelentést, hogy szebb jövőnk felépítésének másik két mestere: a szülők és társadalmunk is tudomást vegyenek róla.

Olvassa el mindenki, a kiket illet!

Olvassa el és értse meg valahára belőle minden szüle, hogy a gimnázium nem szakiskola,

a barátnők (?) . . . Az ismerősök meg fogják hallani halláhiremet . . . Jenőig is eljut a hír.

Kissé megdöbben csak, kellemetlen hatással lesz rá, azután pedig kedvetlenül vonja vállát: „túlzót sőt extrém teremtés volt, de kár érte!”

Majd végigsimítva magas szép homlokát, mely oly nagy és nemes gondolatokat rejt, szomorúan felsóhajt: „itt hagyta ezt a czudar, haszontalan világot! . . .”

Talán még a ravatalon is fogom hallani az ő hangját, mely mindig kedves zene volt szívemnek — érteni fogom megjegyzéseit — és még ott is fájni fog, hogy meg kellett hálnom, hogy itt kellett hagynom őt.

A temetésen megjelennek (majd) az ismerősök mind. Eljönnek majd oly nyugodtan, oly higgadtan és oly elegánsan öltözve, mintha nem is temetésre, hanem sétálni indultak volna és a legközönyösebb — majd érdekesebben folyó — diskurzus közben fog csak néha eszükbe jutni, hogy hiszen temetésen vannak . . .

A lányok elkezdnek sirni, az asszonyok a mamát vigasztalják és az urak szónokot keresnek . . . Szónokot, a ki elmondja jeles tulajdonságaimat, melyek közül a míg éltem, nem fedezett fel soha senki egyet sem; szónokot, ki szívettépően emlékezzék meg rólam, hibáim közül azonban ne említsen egyet sem; pedig a míg éltem, érték mindenki, mindig gáncsolt, gúnyoit és rágalmazott!

A jó öreg doktor pedig el fogja mondani — Isten tudja hányadszor: Szegény gyermek, meghalt oly fiatalon, oly nyugodtan és oly borzasztó sokat szenvedve; soha sem panaszkodott, pedig milyen borzasztók voltak kínjai!

A fiatal jegyző, a ki először tréfának vette, mikor végrendeletemet átadtam neki, talán meghatva fogja tudni adni az érdekelteknek, hogy nála van egy fehér csont doboz, a dobozban fekszik egy kis kulcs és egy fekete szalaggal átkötött végrendelet . . .

az érettségi bizonyítvány még nem diploma! Csak előkészítője, csak lépcsője a magasabb tudományos kiképzetésnek.

Hogy a küzdelem, a rengeteg kiadás még csak azután következik! És hogy a 12—15 év alatt keservesen megszerzett oklevél és a vele nyerhető fizetés a legtöbbször semmi arányban sines a reá fordított pénz- és időbeli áldozattal!

Olvassa el társadalmunk minden egyes tagja és jusszon mindnyájunk eszébe az a megdöbbentő igazság, hogy ma: az éhenhalásra sok, de a tisztas megélhetésre aligha elegendő 500—800 frtos fizetéssel rendelkező, fekete kabátos irnokot sokkal többen megsüvegelik, mint a kerges tenyerű, bőrkötényes iparost avagy a kereskedőt, még ha jövedelmük tisztesen is meghaladja amazokét!

E társadalmi ferdeségnek, félszűrségnek jelentékeny része van gimnáziumunk egészségtelen megrohanásában — És hová fog ez vajjon vezetni? . . .

Állítsuk meg még idején e romboló áradatot!

Egyesült erővel, kölcsönös tisztelettel egymás iránt: szülők, társadalom és az iskola.

A mi jövőnk: a mi ifjúságunk.

Anyák imádsága, apák büszkesége.

Lelkünkől kelt lelek. — Vérünkől serkent vér.

A milyennek ezt az ifjúságot neveljük: olyan leszen jövendőnk is! —ő.

Meghívó.

A rimaszombati kaszinó folyó évi február hó 8-án, délután 3 órakor tartja évi rendes közgyűlését a kaszinó nagytermében, melyre az egylet rendes tagjai tisztelettel meghívotnak.

Rimaszombat, 1903. január 28.

A választmány megbízásából:
Dr. Baksay Dezső.

Hirek és vegyesek.

Olvasóinkhoz. Tisztelettel felkérjük lapunk mindazon olvasóit, kik még az előfizetést meg nem utították avagy hátralékaikat ki nem egyenlítették, hogy ugy az előfizetés megújítását, mint a hátralékos előfizetést ki egyenlítani sziveskedjenek. Tisztelettel

a „GÖMÖR-KISHONT” kiadóhivatala.

Adomány. A király a siket-némák és vakok jolsvai „Cunazar Andras” intézete céljaira magánpénztárából alapítványi hozzájáruláskép 600 koronát adományozott.

Rimaszombat város képviselőtestülete f. hó 28-án, délután közgyűlést tartott dr. Kovács László polgármester elnöke alatt s a közgyűlésen a városi tisztviselői nyugdíjintézet számadásai tudomásul vétettek, a város tulajdonát s a régi pénzügyigazgatási épület földszintjén levő lakásra nézve kötetendő bérszerződés tervezete el fogadtatott. — A közgyűlés elején elnöklő polgármester kegyeletes, igazán szép szavakkal emlékezett meg Horváth János elhunyt városi képviselőtestületi tagról. Elhunytja felett részvétét fejezi ki a képviselőtestület s ezt a családhoz jegyzőkönyvi kivonattal juttatják el. Az elhunyt tagja volt a nyugdíj számvizsgáló bizottságnak. Helyébe Szabó József nyug. banki pénztárnok küldetett

Elfogja mondani, hogy én arra kértem, adja azt át K. Jenőnek, hogy majd olvassa fel ő a temetés után. Ezen akaratom tudomására jutván, felolvassa majd az ő édes hangján, hogy odaadtam mindenkinek azt — a miért irigyelt.

Az asszonyoknak az apró csecsebecsüket, a madarakat és virágokat, a lányokuk a könyveket és rajzokat, az uraknak különféle gyűjteményeimet . . . és neki . . . Jenőnek majd meghagyom, hogy vegye át a kis kulcsot, nyissa ki íróasztalom legfelsőbb baloldali fiókját, vegye ki az abban levő barna aranysegélyű könyvet, olvassa át és azután égesse el.

Oh hogy fáj a szívem azért a könyvért!

De annak meg kell lennie és ő meg fogja azt tenni! Elfogja égetni, meg fogja semmisíteni azt a könyvet, mely nekem mindenem volt, az meg fog semmisülni úgy mint én — ebből sem marad vissza egyéb — mint szürke por és hamu.

Megfogja tudni, hogy meghaltam, mert nem tudtam feledni; és megfogja tudni, hogy a „megtört szívem”-ről való történetek nem mesék . . .

Elfogja égetni azt a könyvet, melyben le van írva minden bánatom, minden keservem, mert élő embernek nem volt szabad megtudnia soha, hogy mennyit szenvedek!

Megfogja tudni, hogy nem tudtam élni anélkül, hogy ne lássam — és meghaltam — mert olyan nagyon fájt a látása . . .

Meghagyom majd neki, hogy semmisítsen meg mindent, a mi a kezébe akad és a mi valamikor az enyém volt; leveleimet és apró emlékeimet . . .

Kérni fogom, hogy emlékezzék reám vissza szívesen, hiába való szerelmemet bocsássa meg, szeszélyeimet feledje el, tudja be annak — hogy végtelenül szerettem — és igen sokat szenvedtem.

Kérni fogom, hogy ha majd nagy öröm, vagy igen

ki. — A középületek villanyos világításának berendezése összesen 2762 kor 48 fillérbe került, ez 12 év alatt törlesztetik. A bevezetés költségei: a pénzügyig. épület földszintjén 296 kor. 60 fillér, a „Három Rozsán” 1500 korona, a városházán 700 korona, a régi pénzügyigazgatási épület földszintjén 315 korona. A városházán és a rózsza nagytermén kívül a többi bérelt helyiségek bevezetéséhez 50% ot a bérlők fizetnek, 50% al pedig a város járul a bevezetési költségekhez.

Iskolaszéki ülés. A helybeli községi polgári leányiskola iskolaszéke folyó hó 26-án Lukács Géza elnöke alatt ülést tartott, melynek legfőbb tárgya a dr. Veres Samuné szabadságidő engedélyezése iránt beadott kérvénye volt. Az iskolaszék egyelőre hat heti szabadságot ad s a helyettesítéssel Badanyi Melanie okl. tanítónt bízza meg.

Halálozás Rimaszombat város ősrégi jellegzetes polgárai közül ismét kidőlt egy . . . Horváth János meghalt . . . Elment a többi után; megkevesbitve a mar is kevesek számát egygyel. S benne nemcsak egy közönségesen megszokott jó öreg embert vesztettünk el a természet alkuvást nem ismerő rendjének közömbös megszokás-érzetével, — benne egy oly ritka jellemű és jellegű erős öreg embert gyászolunk, a milyen nagyon kevés van már hátra. A város őseredeti hagyományainak még fennmaradt emlékoszlópa, a vagyoni jólét karjaitól övezetten is dologhoz szokott kezű, fáradhatatlan munkás és igényeiben megtántoríthatatlan egyszerűségű férfi, a kornak villámgyorsaságu haladásával lelkiileg párhuzamot tartó, de Istenéhez, vallásához mindhalálig gyermeki hűséggel ragaszkodó jámbor hívó ember omlott össze benne s tért a hosszú becsületes munka után pihenőre. — Élő történetkönyve volt ő több mint egy félszázadnak, mely városunk lelett elvonult s e hosszú idő eseményeiből a szerény és józan életű emberek bölcsességével tudta levonni következtetéseit jelenre és jövőre egyaránt. Szavait, miket kérdés nélkül szívesen hallatott, a hol csak érdeklődőkre talált, áhitattal hallgattuk; s annak a kornak, melyben az egyszerű, de okos polgárnép szegényen, de mégis boldogan s a mainál sokkal megelégedettebben élt s érintkezett egymással: annak a kornak visszavágyása ébredt fel szíveinkben. Magyar ember volt, telve a magyar ember erényeivel, mikre büszkéek vagyunk. Magyar ember volt még gyöngeségeiben is. Szívósan ragaszkodott elveihez, szokásához s az ajkán kimondott szót vagy hangoztatott elvet soha meg nem másította, még ha ez néha fájdalmába került is. Ritka lelkielő s végfogytig ki nem merülő vasszorgalom párosultak benne. Nevelő irányu ifjúsági iratokban s iskolás gyermekek olvasókönyveiben megirt jellemrajzok jutnak eszünkbe az ő életének példáján. Ez olvasmányok irányt mutatnak arra: mit ér a munka, mire vezet a becsületes élet s mi az a hitbeli igaz hűség? Horváth János becsületes, munkás és vallásos élete mintaképe lehet sok-sok embernek. — Szálljon át emlékezte nemzedékről-nemzedékre; megérdemelt nyugalma pedig legyen zavartalan! — Elhunytát hátramaradt szerettei a következő sorokkal tudatták: Özv. dr. Szabó Samuné szül. Horváth Julia mint leánya, Marikovszky Gézané szül. Szabó Aranka férjével Marikovszky Gézával, Sári és Elza leányokkal; — Szabó Elemér s neje szül. Szakall Rozáliával, Elemér fiúkkal egy a maguk, mint a nagyszámú rokonság nevében is fájdalomtól megtört szívvel jelentik, szeretett apja, illetve nagyapja és szépapjoknak Horváth János földbirtokos, takarékpénztári igazgatósági tagnak folyó évi január hó 25-én, délelőtti 11 órakor rövid szenvedés után életének 71 ik évében történt gyászos elhunytát. — Boldogult hült tettei 1903. évi január hó 27-én, délután 3 órakor az ev. ref. vallás szertartásai szerint fogtak a rimaszombati sírkertben örök nyugalomra tételni. — Áldott legyen emléke! — Temetése f. hó 27-én, délután 3 órakor volt, melyen a gyászoló család és nagy kiterjedő rokonság fájdalmában osztozó nagy közönség volt jelen.

A kaszinó választmánya folyó hó 26-án Kubinyi Aladár elnöke alatt ülést tartott, melyen megállapították a közgyűlés elé terjesztendő jövő évi költség-előirányzatot. A számvizsgáló bizottság jelentését tudomásul vették s a közgyűlés határozatával február hó 8-ik napjának — vasárnap — délutáni 3 óráját tüzték ki. — A Sárközy-téle könyvtár átvételéről és rendezéséről szóló végjelentés tudomásul szolgált s a választmányi ülés két új tag felvétele után véget ért.

nagy bánat éri — úgy jöjjön, keressen fel ott a temetőben — mondja el bánatát nekem; és én megfogom segíteni, ha meg van a halottnak a hatalma, hogy segíthessen . . .

Síromra szórjon néhány száll nefelejtset.

Sírkövem legyen egyszerű tehér, rajta csak négy szó: „meghalt, mert reménytelenül szeretett!”

És most leteszem a tolat — ebben az életben én már nem írok többé . . . én meghalok mire újra nyílik a virág és visszatérnek a madarak, mikor majd újra zeng a madár ének, a takadó tavasz majd rá mosolyog az én síromra is.

Meghalok, mert nem tudok feledni és nem tudok lemondani! Nincs senki a ki vigasztaljon, nincs senki a ki bátorítson, egy volna csak, a ki észre sem vett még soha, a ki halálom után tudja csak meg, menyire szerettek!

Nem szabad látni boldogtalanságomból senkinek semmit; és nekem mosolyogva, emelt fővel kell járnom az emberek között, a mi utóvégre nem tarthatna hosszabb ideig, mert hisz gyarló embertől nem lehet ily nagy, következtetés hősiességét követelni.

De mire elmúlik a zord hideg tél, mire a rózsza illatától lesz kellemes a levegő, én nyugodtan fogok megpihenni ott lent, hat lábnyira a fekete föld alatt.

Én már akkor elmentem messze messze, a hol nincs annyi bánat, annyi gyász . . . Nem fogok akkor tompa kétségbeeséssel bámulni a véghetetlen messzeségbe, nem nézem majd a sístergő tüzet, az utczán tánczó fehér kis hópolyheket és nem töltöm el akkor az éjszakákat ílmatlanul, arczom a párnába rejtve, hogy ne halatlászok zokogásom.

Isten veled czudar világ! Isten hozzád szenvedések tanyája! Isten veletek!

Cherchez la femme.

Eljegyzés. Pótor Elemér, ócsva-apáti (Szatmár megye) ev. ref. lelkész. eljegyezte özv. Tóth Samuné bájós és kedves leányát Juliskát, Serkéről. Tartós és állandó boldogságot kívánunk az új jegyes párnak.

Igazgatósági gyűlés. A helybeli egy. prot. főgimnázium igazgatóválasztmányja folyó hó 23-án tartotta meg rendes évenyedi gyűlését Bornemisza László alispán elnöke és Kubinyi Aladar kir. törvényszéki elnök társelnöke mellett. A gazdag tárgysorozatból különösen kettő olyan, mely általános érdekű. Az egyik a főgimnázium igazgatójának: Loysch Ödönnek tartalmas jelentése az első évharminc iskolai eseményeiről. Az igazgatóság mindvégig élénk érdeklődéssel hallgatta a szépen kidolgozott jelentést s érte teljes elismerését fejezte ki az ifjú igazgatónak. A jelentésnek mindnyájunkat érintő részével lapunk első helyén foglalkozunk. — A gyűlés másik, nevezetes tárgya a tornatanári állás betöltése volt. Az igazgatóság szavazattöbbséggel Szigeti Benedek Gyulát, a miskolci ev. ref. főgimnázium jeles tornatanárát választotta meg, a ki állását — mint halljuk — csak szeptemberben fogja elfoglalhatni.

Halálozás. Török Elemér, a vármegyei gazdasági egyesület tevékeny és szorgalmas titkára, i. hó 20-án Putnokon rövid szenvedés után java férfikorában elhunyt. Hivatalos utazásában meghűlt, tüdőgyulladásba esett, a mely rövid három nap alatt sirba vitte. Valóban tragikus befejezése egy életéről, tevékeny ember életének. Halálát fiatal özvegye, két kis gyermeke és kiterjedt rokonsága gyászolja. Temetése nagy részvét mellett ment végbe Putnokon Beke poraira!

A rimaszombati korcsolyázó egyesület vasárnap, január hó 25-én délután, jegyünnepélyt rendezett versenyfutással, tombola-játékkal, világpóstával és szépség-versenyyel egybekötve. Nagy közönség gyűlt össze ez alkalomra a jegypályán, hol Kalocsay Lajos zenekara hangversenyzett. 3 órakor kezdődött a versenyfutás, melyben a következők lettek győztesek: a férfi egyes versenyben előre és hátrafelé való futásban a dijakat egy csinos dohányzó service-t és egy pénztárcát Stubentóll Kálmán főgimnáziumi tanuló vitte el; a női egyes verseny-díjat — egy csinos emlékkönyvet — Czínke Ilonka úrhölgy, vegre a páros verseny-díjat, egy diszes illatszert és oratartót özv. Kostyáiné Miskolczy Marcsa úrnő és Hollender Géza ur nyerték el valóban ügyes és gyors futásukkal. Nagy érdeklődés mellett folyt le a tombola-játék, melyben 10-nél többen nyertek csinos nyeremény tárgyakat s a főnyereményt, egy bambusz nád asztalkát Majthán Brigitta úrhölgy nyerte el. Különösen érdekes volt a már részünkről annak idején említett titkos szépség verseny, mely a jég-sport fiatalágának kívánsága folytán tartatott. Ugyanis a fiatalág körében még a saison elején felmerült az a kérdés, hogy a korcsolya kedvelő hölgyek között ki a legszebb. A sok vita folyamán kitűnt, hogy minden egyes hölgynek hatalmas gardája van, mely vezeresillagaért élni — halni kész s így a vita: meddő lévén, határozatba ment, hogy titkos szavazással állapítják meg, melyik hölgy az, a lének legtöbb tagból álló gardája van s a ki ezen oknál fogva a szépség arany almajára érdemes. Így történt, hogy vasárnap a fiatalág leszavazott és győztesként a szépség-versenyből Piller Rózsa úrhölgy került ki, 557 szavazat közül 234 szavazattal elnyerve a szépség arany almáját, melyet a nyertesnek a jövő vasárnapon fognak átadni. Utána következnek a szavazatok száma szerint második helyen Loysch Irénke és harmadik helyen Herbst Anna úrhölgyek. Kissbőnyebb számú szavazatot kaptak még betűrend szerint a következők: *Belczky* Böske, *Brauner* Lenke, *Czínke* Erzsike, *Czínke* Ilona, *Hoselitz* Etel, *Jakovecz* Ilonka, *Juraskó* Gabi, *Kubinyi* Aranka, *Majthán* Brigitta, *Máriássy* Lili, *Medveczky* Aranka, *Medveczky* Erzsike, *Pék* Ilonka, *Piller* Ilonka, *Piller* Margit, *Repeczky* Iza, *Szabó* Lenke, *Varga* Etel, *Weisz* Anna és *Zsigmondovics* Jolán úrhölgyek. A ki ezen hölgyek közül kíváncsi, mennyi szavazat jutott neki, szavazatait a verseny rendezőjénél átvetheti a jegypályán.

Koszorú megváltás. Özv. Szabó Karolyné, a boldogult Horváth János emlékére koszorú megváltásként 20 koronát küldött az iparosok nyugdíjintézetének elnökéhez: idb. Rábely Miklóshoz. E követésre méltó szép példa és nemes cselekedet önmagát dicséri.

Választmányi gyűlés. A „Gömör-Kishontvármegyei Magyar Közművelődési Egyesület” választmányja az 1903. évi február hó 3-án, délután 3 órakor Rimaszombaton, a megyeház kistermében gyűlést tart a következő tárgysorozattal: 1. Az 1902. évi számadás átvizsgálása. 2. Az 1903. évi költségelőirányzat megállapítása. 3. A közgyűlési tárgyak előkészítése. 4. Folyó ügyek elintézése.

Új iskolaorvos. A helybeli főgimnázium igazgató választmányának folyó hó 23-án tartott ülésén iskolaorvossá dr. Zehery István választották meg.

Eszküvő. Beel Katiczát folyó hó 27-én vezette oltárhoz Polonkán Szilvássy László Coburg hercegi uradalmi erdész. Tartós boldogságot kívánunk az új párnak.

Egyetemi kinevezés. A budapesti orvosegyetemen a II-ik sebészeti klinikán dr. Dapsy Viktor tanárségét újra kinevezték illetve őt állásában továbbra is meghagyták a tanártestület.

A polgári olvasóköri báljának ideje közeleg, s ezzel együtt természetesen az érdeklődés is fokozódik. Február 1-én a körbál tartama alatt — hacsak valami különös akadály közle nem jön — a nagyközönség abban a kezes meglepetésben fog részesülni, hogy a „Három Rózsa” nagytermet, teljességével és helyiségeit vilámos ivlámpák gyönyörű fényugarai fogják bevilágítani. A rendezőség nem kímél sem időt sem fáradságot, hogy a mulatságon résztvevők kellemes szórakozását teljes mértékben biztosítsa.

A nyustyai sodronypálya közigazgatási bejárása nem 28-an van, mint ezt tévesen jeleztük, hanem 30-an, mikor a hivatalos kiküldöttek a bejárson részt fognak venni.

Méniokszítás. A helybeli m. kir. méntelep-osztályon a mének kiosztása f. hó 25-én élénk érdeklődés mellett ment végbe. Itt volt a kormány képviselőjében Fadlallah El Hedad Mihály ezredes, bábolnai mé-

nes-parancsnok, Perczel Dénes kapitány debreczeni, Illgner Nándor helybeli parancsnok, Stöger májer Alajos főhadnagy, Nerhált Antal állatorvos, Farkas Ábrahám, Radvauszky György országgy. képviselők. Farkas Zoltán, Hamos Árpád, Hamos Aladar, gróf Degenfeld János, Lukács Béla miskolci rendőrkapitány, Fekete J., Hanvay József, Szabó László, Dr. Kovács László polgármester, Bárczay László stb. A mének kiosztása teljesen rendezett, megállapodás szerint történt.

Halálozás. Kovács József polgártársunk folyó hó 23-án éjjel hosszas szenvedés után — késő öregkort érve meg — elhunyt. Temetése folyó hó 25-én vasárnap délután folyt le nagy részvét mellett. Városunk polgármestere dr. Kovács László az elhunytban nagybátyját gyászolja.

Hangverseny. A helybeli egyesült prot. főgimnázium ifjuságának jótékonycélú hangversenye csakugyan február hó 7-én lesz a „Három Rózsa” nagytermében. A rendezőség a meghívókat e napokban küldi szét. A meghívót és műsort alább közöljük; melynek érdekességét emeli az a tény, hogy a műsor minden számát az ifjuság látja el. Hiszünk és tudjuk, hogy közönségünk tömeges megjelenésével fogja megtanulni a tanuló nemcsak törekvés! A meghívó szövege ez: „A rimaszombati egy. prot. főgimnázium ifjusági egyesülete február hó 7-én a „Három Rózsa” nagytermében hangversenyt rendeznek, melyre a n. é. intelligens közönséget tisztelettel meghívja a rendezőség. Belépti-díj: 1-rendű támlászek 2 korona, II-rendű 1 korona 60 fillér, alól hely 80 fillér, karzat 40 fillér. A tiszta jövedelem a zenekar alapítójának gyarapítására fordítatik. A hangverseny kezdete este 8 órakor. A hangversenyt tánc követi. Jegyek előre válthatók Léval László hönnykereskedésében. — Műsor: 1. „Torna induló”. Előadja a főgimn. dalkör. 2. Babatánc, a „Baba” című operettből. Előadja a főgimn. zenekar. 3. „Hunyady László nyitány” Erkel Ferenczről. Előadja zongorán Fülöp Kálmán főgimn. VIII. oszt. tan. 4. A telefon viadékn. (Monológ.) Előadja Tarpay Nagy Lajos főgimn. VII. oszt. tan. 5. „Kurucz dalok”. Tilinkón, zenekísérettel előadja Basthy Zoltán főgimn. VIII. oszt. tan. 6. „Magyar dalok.” Zongorán előadja zenekísérettel Molnár József főgimn. VIII. oszt. tan. 7. Dalegyveleg, régi magyar dalokból. Előadja a főgimn. dalkör. 8. „Induló.” (Hagelbauer Györgytől) Előadja a főgimnáziumi zenekar. A zongora-darabok a Thék-tele magyar gyártmányú zongorán lesznek előadva.

Eszküvő. Salzmann Ottó kir. törvényszéki jegyző, ügyességi megbízott, folyó hó 24-én esküdött örök hűséget Veress Ilonka, nén. Veres László kedves leányának. Tanúk voltak: dr. Mészáros István kir. ügyész és Mőltzer Gyula városi erdész. Boldogság legyen oszaltárszük.

Végtárgyalás. Köztudomásu, hogy a múlt év tavaszán *Uruska* János gym. tanuló a vele kiraudult társát *Soós* Jenő Ferenczét Flaubert fegyverből véletlenül meglötte, illetve a nála levő fegyver vigyázatlanság folytán elsült s a szegény *Soós* Ferit ezorbon találta, ki aztán a fellépett dermetségi góresök folytán meg is halt. A hivatalból üldözendő cselekmény széleskörű vizsgálatot provokált s a végtárgyalás folyó hó 26-án tartatott *Kolbay* Sándor elnökelele alatt. Szavazó bírák voltak: *Vozáry* György és *Pongrácz* Dezső, jegyző: dr. *Krucsin* Honor. A vádhatóságot dr. *Musolter* Miklós képviselte, a védelmet idb. *Insztitorisz* Endre vitte. Kihallgattak a tanukat s dr. *Zehery*, dr. *Lichtschein* és dr. *Szabó* kezelő orvosokat, dr. *Locherer* és dr. *Kármán* bonczoló orvoskértöket, majd a vád és védelem érveinek meghallgatása után a most Rozsnyón tanuló *Uruska* Jánost bűnösnek mondották ki s 200 korona pénzbírságra ítélték; — a kártérítésre nézve a polgári per útján utasították a felek. — Az ítélet jogerős.

Halálozás. Megyénkben mindenféle jól ismert tekintélyes férfit: *Hösch* Edét sulyos esapás érte, a mennyiben neje szül. *Jacobs* Felice folyó hó 21-én 58 éves korában, boldog házassága 38-ik évében Putnokon hosszú szenvedés után elhunyt. Temetése nagy részvét mellett f. hó 23-án ment végbe. Az elhunytat kiterjedt, nagy család gyászolja s ennek fajtalmában igaz részvéttel osztoznak igen sokan: a jó barátok és tisztelők serege. — Nyugodjék az elhunyt békében!

Markovics és társa nemzetiségi bűnpöre. A „Budapesti Hírlap”-ból olvassuk, hogy a nyitrai kir. törvényszék folyó hó 26-án kezdte tárgyalni *Markovics* Rezső dr. ügyvéd vagyhelyi, *Markovics* Gyula dr. vágúj helyi orvos és *Csulics* János ó-turai evangélikus lelkész nemzetiségi bűnpörét. A tárgyalás folyamán *Chudovszky* Géza dr. kir. ügyész többek közt a következőket mondta: „A vádlottak izgatnak a magyar állam és magyar nemzet ellen, és a mikor törvény elé kerülnek, meg lapulnak gyávan s önérzetesen verik mellüket, hogy ők milyen hű hazafiak.” — Minket annyiból érdekel ez eset, hogy egy itteni nemzetiségi izgatás alkalmával lapunkban is megjelent egy vezércikk, a melynek tenorja egészen megegyezik a kir. ügyész ur által elmondottakkal. Míg egyfelől örülünk, hogy nézeteink egy ilyen illetekes és előkelő helyen is vizsgálva találunk, másfelől nagy szomorúsággal kell konstatalnunk, hogy a tót nemzetiségi tulzok az egész felvidéken izgatnak államellenes működésükkel és mindenütt a „tedd meg, tagadd meg”-féle elvnek hódolnak. Különben a tárgyalás még folyik és mi igazán örülnénk rajta, ha ugy az ügyész urnak, mint nekünk nem volna igazunk és bebizonyosodnánk, hogy a jelen esetben sem izgatásról, sem gyáva eltagadásról nincs szó. Bárha teljesülne ezen reményeségünk, soha szívesebben czáfolatot nem íránk, mint ezen esetben.

A bábaiskolában a december—januári tanfolyam, melyen 18 növendék vett részt Gömör, Nógrád-és Zólyomvármegyekből, folyó hó 30-án ér véget. Ekkor lesz a vizsga, melyen az intézet igazgatóján dr. *Locherer* Tamason kívül jelen lesznek dr. *Okolicsányi* János nógrádi, dr. *Fejla* zólyomi és dr. *Meskó* Miklós gömör-vármegyei t. főorvosok.

Helyreigazítás. Lapunk múlt számában tévesen közöltük a helybeli konzerv-gyár értesítését. A káposztával elkészített kassai virsli ugyanis rendelkezésére áll a közönségnek s a fogyasztók nem csak a szövetkezetben, hanem az összes üzletekben jutányosan kaphatják a gyár legjobb termékét. A technikai hiba folytán történt tévedést szívesen hozzuk helyre.

Thea-estély Nagyrőczen. A nagyrőcei fiatalág folyó hó 24-én a nagyvendéglő ujonnan festett és renovált dísztermében sikerült thea-estélyt rendezett. A pompás jó kedv, a mely a nagyrőcei mulatságoknak jellegzetes sajátága, ezúttal sem hiányzott. Az ott lévő hölgyekoszorú tagjai közül a következőket sikerült kiküldött tudósítónknak feljegyezni: Adriányi Ernőné, Beel Gyuláné, Bradotka Karolyné, Daneshazy Gusztávné, Dessewffy Árpádné, Eisele Gusztávné, özv. Flechnecker Gusztávné, Gaszner Imrené, özv. Gaber Józsefné, Ginovszky Lajosné, Gazda Pálné, Hlavacs Adolfiné, Buzács Mária, özv. Lipót Istvánné, özv. Lukács Janosné, Lukácsy Karolyné, Németh Zoltánné, Omeisz Janosné, Posevitz Albertné, Przbislawszky Adolfiné, özv. Főrök Istvánné, Wirker Istvánné, Bender Margit, Dedinszky Elza, Csizy Ida, Ginovszky Aranka és Ilonka, Hencz Emma, Hlavacs Margit, Insztitorisz Mariska, Posevitz Eta, Przbislawszky Melánka, Schmer Ella, Iza és Irma, Török Margit.

Szövetkezeti közgyűlés. A helypai gazdasági fogyasztási- és hitelszövetkezet I. évi február 8-án d. u. 3 órakor a szövetkezeti pénztárnok bámulat rendes közgyűlést tart, melynek tárgya lesz a múlt évi számadások felülvizsgálása, a mérleg megállapítása s a felügyelőbizottsági tagok megválasztása. A helypai gazdasági, fogyasztási- és hitelszövetkezet ügyei ez utóbbi időben nagyban foglalkoztatta a közvéleményt és így a közgyűlés iránt nagy az érdeklődés.

Színészek. A városi tanács engedélyt adott *Kiss* Pista színigazgatónak arra, hogy társulatával városunkba jöjessen. A társulat február 2-án kezd meg működését. *Kiss* Pista különben — mint baritomista — már többször működött városunkban, és mivel mindannyiszor megnyerte a közönség tetszését és rokonszenvét, reméljük tehát, hogy ezúttal mint igazgató is kellő partfogásban fog részesülni.

Gazdasági munkások megjutalmazása. *Hámos* László főispán előterjesztésére — miként az előző evekben — abból a célból, hogy az elismerésre méltó kiválóság megjutalmazása révén serkentő példa nyujtassék, a m. kir. földművelésügyi miniszter a vármegye területéről 5 cseleket és 2 gazdasági munkást jutalmazott meg egyenként 50—50 korona pénzzutalommal és külön-külön elismerő oklevéllel. A megjutalmazottak a következők: *Simon* József rimaszombati, id. *Vég* János rimaszécsi, *Kovács* Lajos derekei, *Benő* András berzetei, id. *Körtvélyesi* Istvan abafalvi cselédek és *Csörnök* Marton alsóvalyi, *Gazsi* Fúrjes János kerepeczi, *Kristóf* József berzetei gazdasági munkások. Nevezettek mind becsületes és hűséges szolgálattal több időt töltöttek munkaadójuknál, illetve megbízhatóságuk, szorgalmuk, józan viselkedésük által munkástársaik közül kitűntek.

Tanczestély. Az ózdi tisztiz Casinó vigalmi bizottsága 1903. január hó 31-én a tisztiz Casinó nagytermében a könyvtar javára zánkörtű tanczestélyt rendez.

Villanyvilágítás. Mint tudomásunkra jutott, a Ganz-tele vasgyár, — mely városunk villanyvilágítása berendezésének elkészítését magára vállalta, — hogy február elsejére teljesen készen legyen a bevezetés, még 2 szerelőt küldött le. Külömben jelenleg még az akkumulátor megtöltése és a telep rendezése foglalja el az alkalmazottak idejét.

Alakuló közgyűlés. A nagyrőcei dalárda f. hó 25-én tartotta alakuló közgyűlést. Elnökké egyhangulag *Makfalvy* Ferencz polgári iskolai tanárt választották, ki ügybuzgalmaival és különösen társadalmi szereplésével méltan kiérdemelte ezt a diszes állást.

Bál. A rimaszécsi polgári olvasóköri 1903. évi február hó 1-én a „Vam” vendéglő nagytermében világpóstával egybekötött tanczmulatságot rendez.

Tragikus lakodalom. Fügében folyó hó 21-én nagy lagzi volt, a nasznep vigan mulatott. *Koroncz* György runyai kerülő — kit felesége sehogysem akart elboesatani a lakodalomba, — ugyancsak jó kedvre kekedett. Többet aztán nem is igen tudnak a lezajlott lakodalomról, csak utána másnap, a ház mellett eszmeletlen állapotban vérbe-tagyva találtak meg *Korinczit*, kit mikor kilépett a lakodalmas házból — ismeretlen tettes hátulról fejbe ütött úgy, hogy koponyája megrepedt. A sulyosan sérült embert önkivületi állapotban vittek be a kórházba, hol műtét után mindárt koponyalékelést csináltak, de még mindig élet és halál között lebeg a szerencsétlenül járt ember. A vizsgálat megindult, a tettest nyomozzák.

Szerencsétlen vásári ut. F. hó 26-án este a ratkói vásárról hazafelé igyekezett kocsikon több helybeli iparos. Egyik kocsin jött *Tóth* István helybeli szabómester is. Bugyifala előtt kocsisát sürgette, s a sikos uton a lovak elbuktak s a nagy teherrel megrakott kocsit az arokba fordították. *Toth* István a kocsit felborulása közben leugrott, de oly szerencsétlenül, hogy a kocsit löse csombesontjat ketté törte. A sulyosan sérült nagy nehezen kocsira tették és hazaszállították.

Lopás. *Szentmiklóssy* Kálmán földbirtokosnak Szemszuró pusztán egyik istállójából két lóporcot, 2 lókefét, és egy kötőféket 18 kor. 70 fill. értékben, ugyanott *Kresznye* András tulajdonát képező nadrágot és kabatot loptak el f. hó 19-én 37 kor. 70 fill. értékben. Mindkettőnél egy Gyurgyik Pál nevű csavargó a tettes, kit még eddig elfogni nem sikerült.

Mulatság Kokován. Folyó hó 18-án Kokován, a rom. kath. templom részére beszerzendő harangok javára rendezett műkedvelői előadás fenyesen sikerült s az utána következett tanczmulatság a legjobb kedv mellett egész világos reggelig tartott. — Kiadások után maradt tisztán 266 korona 30 fillér. A melyhez felülírtettek: *Knöpfler* Károly 20, *Holstein* Ármán 10, *Novek* Béla, *Stubendek* József 8—8, *Helló* János, *Hoffmann* István 6—6, *Kremniczky* István, *Jerem* Viktor, *Sztrek* Ede 5—5, *Mudry* Mihály, *Trcska* Ferencz, *Torma* Mihály 4—4, *Bobák* Béla, *Kaczian* Anna, *Kuchta* András, *Novek* Dezső, *Schabart* Ernő 3—3, *Banczik* Sámuel, *Chászár* Károly, *Ferencsik* József, *Fuzi* Rezső, *Gembiczky* József, *Jeszny* Gáspár, *Klein* János, *Mayer* Ede, *Micske* Gusztáv, *Reichmann* Samu, *Neumann* Aladar, *Spiro* Károly, *Szabó* Ferencz, özv. *Stubendek* Józsefné, *Takács* Géza 2—2, *Beczányi* Rezső, *Peck* Henrik, *Csorbai* Endre, *Balázs* Samu, *Reichmann* Sándor, *Taufner* Ignác, *Vary* János és *Veber* Ulrik 1—1 koronát. *Zdút* Mátyás 60 fillér, *Hajnal* Pál 20 fillér. — Köszönet az adakozóknak.

Táncestély. A helybeli keresztyén kereskedő ifjak az iparosok nyugdíj-alapja javára február hó 14-ik napján táncestélyt rendeznek.

Rablás. Folyó hó 17-én Kvingál Ferenc zlatnói lakos a Rimócza és Rima-Lehota közötti országuton megállította Stefancsik Pál kokovai lakos kocsiját s erőszakkal elrabolt a lóról egy 70 filléres értékű esengőt. Ezért nem volt érdemes a rablás büntetést elkövetni. — A tettest elfogták.

Ellopott lófark. Détér községben történt ez a kedélyes eset. Bojtor Károly oda való gazda-ember haza menetele előtt még betért a koresmába s lovát kocsival együtt egy oszlophoz kötötte; mikor kijött, tapasztalta nagy szomorúsággal, hogy lovanak a farkát, valamint a kötőféket ellopták. — A esendőséghöz bejelentette az esetet s a tettest meg is találták Bálint János személyében. — A kárvallott azt állítja, hogy 160 korona értékű lova, — úgy fark nélkül teljesen értéktelen.

Nyugtázás. Az „ipartestületi nyugdíj-egyesület“ alapítókéje javára folyó hó 18-án rendezett táncmulatság alkalmával belépti-díjak és felülfizetésekből a bevétel volt . . . . . 315 kor. 80 fill.
Kiadás . . . . . 200 kor. 86 fill.

Az alap javára tiszta maradvány . . . 114 kor. 94 fill.
Köszönettel nyugtázzuk a következő szíves felülfizetéseket:
N. N. 100 kor., idb. Rábely Miklós 8 kor., Zsuffa Kálmán 6 kor., özv. Benko Jánosné 4 kor., Nagy Sámuel 4 kor., Mindszenty Kálmán 3 kor., Szabó József mézszáros, Batta György és dr. Kovács László 2—2 kor., Tomay Alajos, ifju Uhrin János, Mázik Ferenc, Bandzi Gyula, ifju Ujj Lajos 1—1 korona. Belépti-jegyek megváltása czímen beküldöttek: Dr. Glaufl Pál 5 korona, Rischányi Gyula és Benyo László 4—4 kor., Eszényi Gyula, Tarjánai János, idb. Hollósy József, Dombrowsky István, K. Szabó József, Horváth György, Varga István és Szabó István 2—2 korona.

Kiadó lakás.

2 esetleg 3 szoba és mellékhelyiségből álló lakás, istállóval vagy anélkül bármely naptól bérebe kiadó. Értekezhetni a tulajdonos **özv. Stelkovich István** néval.

Eladó ház.

Rimaszombatban, a **Hunyady-utca 33. szám** alatt egy ujonnan épített kényelmes lakház, mely áll 3 jó szoba, konyka, kamra, fatartó, sertés-ólból, szépen berendezett udvar s nagy kerttel, gyümölcsfákkal benépesítve, szabad kézből eladó. — Értekezhetni: **Róth Lajos** vagy **özv. Konyha Kálmánnénál**. 1—2

Bérbeadó vizimalom.

Feleden a Rima-folyón levő vizimalom, — mely a legjobb karban van és nagy vidékkel bír, — hat egymásután következő évekre — kedvező feltételek mellett — bérebe kiadó. — Bérelni szándékozik a bérösszeg és a feltételek megtudása czéljából forduljanak **Rajzinger András** tulajdonoshoz Pálfalára (Gömörmege). 1—*

Eladó.

A Tompa Mihály- és Jánosi-utca sarkán lévő házak — melyek üzleti helyiségnek is alkalmasak — szabad kézből eladók, a vétel iránt értekezni lehet: **Tompa Mihály-utca 10. hezszem alatt**. 2—3

Almágyi bor.

Tisztelettel értesitem a nagyérdemű közönséget, miszerint **Deák Ferencz-utca 8. szám** alatti emeleti lakásomon almágyi szőlőmben termett ez idei **sajt termései** és ez időszerint kiváló jó minőségű **uj boraimnak**, a melynek tiszta és hamisítatlan valódiságáért kezeskedem, pecsételt üvegekbeni eladását decemberben megkezdtem. **Ára üvegenként: 35 kr. Palackokra külön 5 kr.** fizetendő.
Kitűnő zamatu ó — **pecsenye — bornak**, a mely valóságos gyógy-bor, **üvege 50 kr.**, melyre külön 5 kr. fizetendő.
Vidékről 56 literen felüli mennyiség vételénél literje 4 1/2 kr-val, a fogyasztási adóval olesőbb.
Benyó Béla, bortermelő.

Eladó birtok.

Simonyi községben (Gömörmege) mintegy 220 katasztrális hold kiterjedésű tagosított nemesi birtok eladó.

Bővebb felvilágosítást ad: **Dorgó Albert** kir. közjegyző **Kolozsvártt**. 1—3

Reif Emil

első gömörmegei fényképészeti műterme Rimaszombatban,

Losonczy-utca 13. szám, (Stelkovich-féle ház.) Alapított: 1896. évben.

Készít mindennemű fénykép felvételt **feltétlenül tartós és finom kivitelben** mérsékelt áron. — Legszebb kivitelű valódi **platin-képek**; kívánatra színezve is. — Finom kidolgozásu **gyermek-felvételek** és **jelmez-képek** — **Táj- és állat-felvételek, reproduciók.** — Videki felvételek áremelés nélkül.

Felvételek a legborultabb időben is sikerrel eszközöltetnek. 1—*

Hirdetés.

Rimaszombatban, a **Jánosi-utca 38. szám** alatt fekvő háznak emeleti lakosztálya **1903. évi május hó 1-től bérebeadó**, de maga az egész ház, tágas udvar és a Rima folyóig terjedő rendezett **gyümölcsös és veteményes kert** szabad kézből **örök áron is eladó.** **Szerényi János.**

Diszes és egyszerű

levélpapírok,

nyomtató- és

irodai papírok,

mindenféle borítékok,

szépirodalmi,

üzleti- és

iskolai könyvek kaphatók.

Továbbá könyv- és

könyvmai munkák,

könyvkötések és

hirlapelőfizetések

elfogadtatnak.

A „**Gömör-Kishont**“ kiadóhivatala:

RÁBELY MIKLÓS

könyv- és papirkereskedésében

Rimaszombat, Deák Ferencz-u. 8.

Meghívás. *)

A „**Nagyroczei Népbank Részvénytársaság**“ t. részvényesei Nagyroczen, az intézet saját házában **f. 1903. évi február hó 22-én**, délután 2 órakor tartandó

rendes közgyűlésre

tisztelettel meghívotnak.

Közgyűlés tárgyai:

1. Közgyűlési elnök választása.
2. Igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentése.
3. Mérleg és számadás jóváhagyása.
4. Tiszta jövedelem felosztása.
5. Igazgatóság és igazgató-választmány választása.
6. Felügyelő-bizottság választása.
7. Netáni indítványok.

Az Igazgatóság.

*) Az eredeti vagyon-mérleg, a közgyűlés elé terjesztendő jelentések és javaslatok a keresk. törvény 198. §-a értelmében a közgyűlést megelőző 8 napon át az intézet helyiségében d. e. 9—12 óráig megtekinthetők.

Kitűnő borok.

A „**Tompa**“-szállodában kitűnő minőségű ménes gyorok hegyvidéki borok kaphatók és pedig: ujbó 1 liter . . . . . 30 kr.
ó-gyorki bor . . . . . 40 kr.
1899-iki óbor, (valódi gyógybor) . . . . . 50 kr.
egri vörösbó . . . . . 50 kr.
Sillár-bó . . . . . 24 kr.

Palackborok ó nagyméltósága a vácsi püspök pinczejéből, ezerjő és szentistvánhegyi 7/10 literes zárt palackokba 60 kr. Tisztelettel

GEDE ISTVAN,
a „Tompa“-szálló bérlője.

1—4

Eladó vagy bérbeadó.

A rimaparti szép, nyaraló vagy állandó lakásnak való s kertészkedésre teljesen berendezett **Török-féle kert** igen jutányos áron eladó vagy bérbeadó.

Értekezhetni lehet Rimaszombatban a tulajdonossal, Kossuth utca 15. sz. alatti lakásán. 2—3

Árlejtési hirdetmény.

22139/902 alisp. sz. — A vármegyei közigazgatási bizottságnak 1902. évi december hó 8-án 2545. szám alatt kelt határozata értelmében a vármegyei kezelés alatt álló közutak 1903., 1904., 1905. és 1906. évekbeni fentartásához szükséges kő- és kavics-anyag szállítása vállalati uton biztosítandó lévén, e czélra évenként és járásokonként következő átlagos fedanyag mennyiségek és költségösszegek irányoztattak elő, nevezetesen:

- I. A rozsnói j. 2275 két köbm. rakás 15587— f.
- II. A nagyroczei j. 1210 két köbm. rakás 9455 10 f.
- III. A rimaszombati j. 1790 két köbm. rakás 19510 60 f.
- IV. A rimaszécsi j. 1376 két köbm. rakás 14003— f.
- V. A tornallyai j. 2323 két köbm. rakás 19533 20 f.
- VI. A garamvölgyi j. 930 két köbm. rakás 7187 50 f.

Összesen: 9904 két köbm. rakás 85276 40 f.

A felsorolt fedanyag előállításának vállalkozás általi biztosítása czéljából alábbi határnapokon és helyeken nyilvános árlejtési tárgyalások fognak tartatni és pedig:

I. Azok részére, kik az összes utvonalakon szükséges fedanyag szállításra vállalkozni szándékoznak, csakis írásbeli ajánlatok elfogadása mellett, az alispáni hivatalnál folyó évi február hó 23-ik napjának délelőtti 10 óráján.

II. Azok részére pedig, kik egyes járásokra vagy csak egyes utvonalakra kívának pályázni, írásbeli és szóbeli ajánlatok elfogadása mellett, mindenkor az illető határnap délelőtti 10 órája és pedig:

- a) A rimaszombati járásra nézve, a m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében Rimaszombatban, f. évi február hó 14-én.
- b) A rimaszécsi járásra nézve, a főszolgabírói hivatalnál Feleden, f. évi február hó 16-án.
- c) A tornallyai járásra nézve a főszolgabírói hivatalnál Tornallyán, f. évi február hó 17-én.
- d) A rozsnói járásra nézve a főszolgabírói hivatalnál Rozsnón, f. évi február hó 18-án.
- e) A nagyroczei járásra nézve a főszolgabírói hivatalnál Jolsván, f. évi február hó 19-én.
- f) A garamvölgyi járásra nézve a főszolgabírói hivatalnál Nándorvölgyön, f. évi február hó 21-én.

A versenyezni óhajtok közül azok, kik az összes utvonalakra szükséges fedanyag szállítására vállalkozni szándékoznak, felhivatnak, hogy a szállítás elvállalására vonatkozó és az előirányzott összegek után számítható 5% bánatpénzzel ellátott zárt írásbeli ajánlataikat az alispáni hivatalnál **f. évi február hó 22-ik napjának** d. e. 10 órájáig, azok pedig, kik csak egyes járások, vagy egyes utvonalak fedanyag szükségletét szándékoznak szállítani az illető főszolgabírói hivataloknál az illető határnap délelőtti 9 órájáig annyival inkább okvetlen adják be, mivel a később érkezett, vagy táviratilag feladott ajánlatok figyelembe vételét nem fogják.

Az írásbelileg tett ajánlatokban és azok boritékán világosan megjelölendő az utvonalak, melyekre az ajánlat szól, kiirandó továbbá az ajánlat boritékán a mellékelt bánatpénz összege is és az 1 koronás bélyeggel ellátott ajánlatokban az árlejtés vagy felülfizetés százaléki számokkal és betűkkel világosan megjelölendő.

Az egyes járásokra vagy egyes utvonalakra szóbelileg árlejtési óhajtok pedig tartoznak az árlejtési tárgyalás megkezdésekor világosan megnevezni azon járást vagy utvonalat, melyeken a fedanyagot előállítani hajlandók, továbbá tartoznak az előirányzott összeg 5%-át bánatpénz gyanánt az árlejtési bizottságnál letenni.

A fenti fedanyag kiállítására pályázhatnak egyes megbízható vállalkozók ép úgy, valamint az illető utmenti községek, erkölcsi testületek és egyes községbeli lakosok is.

A kimutatott költségekben csak a fedanyag termelése, a kijelölendő helyekre való szállítása, elaprózása és az előirt méretű egy esetleg két köbméteres rakásokba való felhalmozásának költségei foglaltatnak. A bányaberek fizetése és a kiszállított fedanyag elterítése nem a vállalkozót, hanem a vármegyét terheli.

Minden ajánlattevő négy hétig kötve marad tett ajánlatához, miért is bánatpénze csak az összes ajánlatok megbírlása és azok felletti végleges határozathozatal után fog azoknak visszaadni, kiknek ajánlata nem fogadtatott el; — azok pedig, kiknek ajánlata elfogadtatik, bánatpénzüket a vállalati összeg 10%-ára kiegészíteni kötelesek.

A szóban forgó fedanyag szállítására vonatkozó előmeret, költségvetés, részletes szállítási feltételek és szerződési minta, a m. kir. államépítészeti hivatalnál Rimaszombatban, valamint a fent nevezett járási főszolgabírói hivataloknál, a rendes hivatalos órákban megtekinthetők.

Kelt Rimaszombat, 1903. január 9.

Bornemisza, alispán.

Bérbeadó birtok.

Rimaszombat határában egy teljesen arányosan tagosított **kisebb birtok**, mely 44 hold szántóból és a hozzá tartozó rétből áll; gazdasági épületekkel együtt hosszabb időre **haszonbérbe kiadó**; esetleg **örök éron is eladó**. A birtok bármely pillanatra átvethető — Bővebb értesítés nyerhető **özvegy Ferencné** tulajdonosnőnél **Rimaszombatban**. 2—3